

MÓRICZ ESZTER

Már létezel...

Látod, hogy
most valahogy
égnek, ragyognak a csillagok?
Látják ők is
valahol a jöttödöt.
Látják, hogy valahol
jön, rohan egy
új élet, siet,
el ne mulassza a jót s rosszat,
a megbonthatatlant.
De a világ néha
könnyörtelen, rossz,
a világ néha oly csöndes,
csodára váró. Meg kell
majd tanulnod
sok mindent, érzékelni
a különbséget...
Most még csak
árnyakban látlak,
de egy kicsit enyém
is vagy, enyém,
mert belőlem is létezel.
Még nem tudod,
honnan jöttél,
még nem tudod,
hogyan ki vagy,
de majd ha itt leszel,
soha ne feledd
őseid gyökerét,
őseid emlékét:
légy hű önmagadhoz,
a világhoz! –